

PALAU NACIONAL

CONCERT POPULAR D'HOMENATGE AL MESTRE

PAU CASALS

Diumenge, 17 Juny de 1934, a les deu del vespre

INVITACIÓ PERSONAL

INTRANSFERIBLE

Sr.

Poden ocupar-se Seients de Pati o Amfiteatre.

Les llotges estan totes reservades.

ENTRADA

8457/1

La ben

vegi-s il donnie

Cass and

PALAU NACIONAL

CONCERT POPULAR D'HOMENATGE AL MESTRE

PAU CASALS

Diumenge, 17 Juny de 1934, a les deu del vespre

INVITACIÓ PERSONAL

INTRANSFERIBLE

Sr.

Poden ocupar-se Seients de Pati o Amfiteatre.

Les llotges estan totes reservades.

ENTRADA

5457/2

La Publicitet

Vegetal d'omier
Schuchen

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA

"DA CAMERA"

Via Laietana, 46, 5è., 3a. - Telèfon 17798

CONVOCATÒRIA

per a la Junta general ordinària (primera sessió) que es celebrarà al Palau de la Música Catalana (Sala d'Audicions Intimes) el divendres, dia 29 de maig, a tres quarts de deu del vespre.

La Junta Directiva, en complir aquest precepte estatutari, voldria veure's honorada amb la presència d'un gran nombre de senyors socis.

Els prega, doncs, amb molt interès l'assistència a l'acte i els remercia a l'avançada.

Barcelona, 12 de Maig 1936.

P. A. de la J. D.

ANTONI ARMENGOL, Secretari

Art. 10. L'«Associació de Música Da Camera» celebrarà cada any una Junta general ordinària. Quedarà constituïda, qualsevol que sigui el nombre de concorrents, mitja hora després de l'assenyala da en la convocatòria.

Art. 11. La Junta general ordinària serà dividida en dues sessions. La primera, tindrà efecte el mes de maig i serà regida per la següent ordre del dia:

- 1er. Acta de la darrera Junta general.
- 2on. Lectura pel Secretari del Resum de les tasques realitzades fins el 30 d'Abril.
- 3er. Discussió de les proposicions presentades per la Junta Directiva o els Socis. Aquestes darreres hauran d'ésser presentades precisament per escrit, al local social, dos dies abans de la Junta i aniran adreçades al senyor President.
- 4rt. Renovació de càrrecs.

Els càrrecs a renovar són els de: President, Tresorer i Vocal primer, que desempe nyen, respectivament, els senyors August Pi i Sunyer, Josep Rigol i Francesc Pujol Germà, i del Patronat, les senyores Teresa Amatller, Maria Valls i Taberner de Negra, i els senyors Joan Corominas Moll, Josep Gaya i Josep Rifà.

Per assistir a la Junta esmentada caldrà acreditar la personalitat de soci, amb la presentació del darrer rebut.

La segona sessió de la Junta general ordinària haurà de realitzar-se el més tard, en la primera quinzena de juliol.

Art. 12. Tant en les Juntes generals ordinàries, com en les extraordinàries, no s'admetran representacions d'uns socis per altres, ni vots, adhesions o censures que no siguin fets personalment.

Art. 13. El President dirigirà les discussions, concedint la paraula als Socis que ho demanin.

En les discussions que s'allarguin excessivament, podrà el President donar l'assumpte per suficientment discutit, ordenant posar-lo a votació o el que correspongui.

En cas d'empat en les votacions, el vot del President serà de qualitat i decisiu, excepte en els casos de nomenament de càrrecs, en els quals es procedirà per sorteig.

De l'amor eterna

(Wentz - Brahms)

Fosca, ben fosca, la prada és i el bosc!
Ja som al vespre, tot calla pel món,
Ni llum ni fum enllòc hom no veu,
ja fins l'Àlora és callada també.

Ve del poblet un minyo a compranyant
sa ben amada camí de la lla;.

passen per un salzedar molt ombros
i ell va parlant-li d'aquesta faiso:

« Si deus afrontis i angunies patir,

si altres t'afrenten mai per nos de mi,

mal que l'amor ens poguessin trencar,

ben aviat tornaria a ajuntar-nos;

mal que ens separin les pluges i els vents,

ben aviat a ésser junts tornarem. »

Fent de resposta, ella exclamà:

« Mai nostre amor no podran acabar!

Fort es l'acer, i el ferro també,

mes nostra amor molt més fort deu se.

Ferro i acer hom els torna a forjar,

mes nostra amor qui la pot transformar?

Ferro i acer poden fondre's i torint,

mes nostra amor deu eterna existir! »

Calle Vargas 31
Tres Torres.

Tel. 79908.

0 Beethoven - Perfido

1
2
3
4
5
6
7
8

Brahms - amor eterna, benconla

Wagner - acteris i son ds 5
prelms

9

marx

10

strauss

11

Weber

manguen

1

Beethoven

2

Douzelle Brahms

7

fonaine

2

17

Cheron

GENERALITAT DE CATALUNYA
INSTITUCIÓ DEL TEATRE

BARCELONA

CARRER ELISABETS, 12

DIES ESTIVALS

(P. HOHENBERG - ALBAN BERG)

Els dies passen sobre el món,
tramesos de l'eternitat,
i el temps s'escola amb buf suau.
Ja ve la nit, i el Senyor
duu l'estelada amb mà celestial
sobre llocs de prodigis grans.

Oh cor, què pot en aquests dies
ton cant de romiatge dir-nos
del teu més íntim goig?
En cants prudencs s'afona el cor,
mes calla el mot allà on el seu
vers tu va i és de tu rublert.

A LA CAMBRA

(J. SCHLACHT - ALBAN BERG)

Sol antummal.
El dolç capvespre arriba tot suau.
Un foc ben encès
lluu i espetega al braser.
Oi!
Mon cap en tos genolls
que es troba bé!
Quan mos ulls reposen en els teus
com passen els moments més bons!

EL ROSSINYOL

(T. STORM - ALBAN BERG)

Ço ho fa, que el rossinyol xamós
tota la nit cantava;
sorpreses del seu cant tan dolç,
les roses es badaven.

Ell era abans eixelebrat
i ara ha posat senderi;
duu a la mà el capell d'estiu
i aguanta els raigs del sol tranquil
i no sap pas què fer-hi.

EL DIA JA ES FORA

Cançó popular

(WEBERN)

El dia ja és fora,
la nit ja és ací;
bona nit, Marieta,
roman sempre amb mi.

El dia ja és fora,
la nit l'ha arribat,
i duu als qui moriren
repòs eternal.

TAL PER' QUAL

(GOETHE-WEBERN)

Gentil campaneta,
de terra brollant,
florí a Primavera
xamosa i radiant.

Hi va una abella
llepolejant,
doncs, l'una i l'altra
tal per'qual seran.

LES TOMBES PREMATURES

(KLOPSTOCK - KRENEK)

Ben vingues, oh lluna d'argent!
Bell company de la quieta nit!

Vols fugir? Encar no! Resta, amiga, doncs!
Mira-la aci, fes que els núvols vagin lluny

Del Maig l'arribada
és més bella encar que la nit d'estiu,
quan rosada esplendent regalina al camp
i quan muntanya amunt ell s'enfila.

Oh nobles, ai las! ja es cobreix
per vosaltres de molsa el clot.
Ah, que feliç jo fora de podê amb vós
veure encendre's el jorn, clara la nit!

EL ROSSINYOL

(KRAUS-KRENEK)

Vosaltres, homes, no sou fullam,
prô esbargiu pel bosc vostra obra de pols
i finiu tan tost! I nós hi som sempre.
Nós us anunciem els canvis de l'any;
demaneu consell, i us diem la veritat
bo i fent l'obra avençar.
Nós vivim i sabem.
Vós teniu la llei, nós tenim el món
i tot ço que ens plau és permès a nós.
Veniu i creieu! Ens plau estimar!
Ans de tot, fou Eros dins l'àuria llum
i nós érem al bosc
com el seu alt poema en plena claror
que és d'ell creada.
Ocells, nós, vora els déus deixondits,
brollant del gram balç
som fills de la nit
pel jorn inflamats.
Nós som l'Amor!

AUDICIONS INTIMES

Hi ha en estudi diversos projectes per acabament del curs actual. Aviat podrem donar notícies respecte les nostres darres activitats en 1935-36, i esperem que les sessions que en definitiva podran oferir-se correspondran a la categoria i interès de les nostres sessions.

Ernst Krenek, l'eminent compositor austríac que avui honora les nostres sessions, nasqué a Viena l'any 1900. Entre els músics joveníssims que començaren a atraure l'atenció del món musical immediatament després de la guerra, Krenek i Hindemith són els que fins ara han realitzat una obra més considerable, tant pel volum com per l'interès de llur producció. Krenek, especialment —l'última composició important del qual, porta la xifra *opus 73*— ha estat d'una fertilitat sense gaires precedents ni paral·lels dins la producció contemporània. Ha cultivat copiosament tots els gèneres de la música de cambra i simfònica. La seva òpera *Jonny spielt auf* li va donar una celebritat fulminant i... una petita fortuna. A diferència de Hindemith, la força de Krenek sembla residir essencialment en el terreny de la música dramàtica. Posseeix l'instint i les dots més típiques de l'autor dramàtic. La seva producció teatral constitueix també, fins ara, l'aspecte més representatiu de la seva personalitat. A partir de l'any 1922, Krenek ha anat estrenant amb èxit creixent obres d'una extraordinària varietat d'estil i d'intenció: *Die Zweigburg*, cantata escènica; *Der Sprung über den Schatten*, òpera còmica; *Orpheus und Eurydice* i *Das Leben des Orest*, temptatives d'interpretació moderna, antiarqueològica, del mite i de la tragèdia gregues; *Jonny*, òpera parodística d'actualitat, amb el jazz per tema; *Der Diktator*, *Das geheime Königreich* i *Schwergewicht*, tres òperes curtes de caràcter dramàtic, fabulós i satíric, respectivament; i finalment *Karl V*, drama històric d'una concepció escènica novíssima, no estrenat encara, del qual sentirem un important fragment en el concert del diumenge vinent a la tarda al Palau. A afegir a aquestes òperes, dos ballets; *Mammon* i *Der vertauschte Cupido* i la música escènica per diverses obres de teatre, entre altres, *Marlbrough s'en va-t-en guerre*, de Marce Achard, *Die Rache des verhöhten Liebhabers*, de Toller i el *Triumph der Empfindsamkeit*, la petita sàtira de Goethe, uns fragments de la qual ens foren donats a conèixer a l'"Associació de Música Da Camera" per l'Orquestra Pau Casals, sota la direcció del mestre Eduard Toldrà. Es un honor per AUDICIONS INTIMES presentar a Barcelona aquest il·lustre representant de la música dels nostres dies.

TEXT DE LES CANÇONS

segons la traducció, adaptada a la música,
de JOAQUIM PENA

EL VIANANT

(NIETZSCHE - SCHÖNBERG)

Un vianant, amb pas lleuger, va en mig la nit
per valls trencades i aspres cims, amb cor ardit.
Fa nit plaent; ell marxa, emprô, no gens tranquil,
no sap on va el seu camí.

Cantà un ocell de sobte oeix:
"Ai veies, què em fas ocellet?
Per què em detens l'esprit i el pas
i al cor una recança gran
em poses, que em fa deturar
i em fa escoltar,
Per què m'atrau així el teu cant?"

S'atura el bon ocell i diu:
"No, home, no! Cantant així,
no et crido pas;
l'ocella crido de lla dalt,
què et fa a tu, doncs?
Si sol restà a la nit no em plau,
què et fa a tu, doncs?
Deus caminar
i mai, jamai, no deturar't.
Què esperes, trist?
Què, doncs, mos refilets et fan,
oh vianant?"

El pobre ocell callà, pensant:
"Què, doncs, mos refilets li fan?
Què espera, trist,
el pobre vianant?"

Wagner: ¹ x Der Engel
 2 Stehe still
 3 Im Treibhaus
 Begegnung ~~Lange~~
 an die Natur
 5 Träume

Gos. Marx:
 Hat dich die Liebe
 berührt

R. Strauss: Carillie

Weber: Ozean, die
 Ungeheuer.

Simphonie n° 41 to major
 K 551 Jupiter

allegro vivace

Andante cantabile

meno mosso: Allegretto

molto allegro

Simphonie n° 29
 K 201

allegro moderato

Andante

meno mosso

Allegro con spirito.

Beethoven n° 6.
 9. - 239 -
 in major
 Massie: moderato
 Menuetto
 Ronde: allegretto

hora arrubade
maternal

I
(ell) Simfonie le menor, n° 201 Kochel
any 1774

2 conte
mon
deur
l'arture

II
(no) 2 aires - Don Juan - o Figaro { 2 aires Figaro
Serenata nocturna 239 Kochel } bonifan-tutte
(no) Inubilate exultate # 1776 } Com un
rocher
gion.
dilige

III
(no) Simfonie Jupiter

2 OPC

1 OC

2 OS

1 Kriehen

1 Sibirah

Subh. 1
Borra 2
Pocanni 3
Cassado 4
Andem 5

a) bina, amma, a comador-me

b) I lusagie mo ul!

Boahms: Haupt des Mädchens
Geme nicht so laut

La moia 1. Das Mädchen

Ed. moritz X 2. Die Bartigall

Ed. fern X 3. Der Schmied

De Lianon
utina 4. Von ewiger Liebe

Serenade
innere X 5. Vergeblisches Kändchen

Sitten moralis
bed. moralische
abgang vergang 6. Wenn du nur zu-
weilen lächelst

Wistung
ell
blau X 7. Dein blaues Auge

Ed. moritz
es wird X 8. Meine Liebe ist grün

Beethoven: Ah Perfide

^{hiedler}
Boahms: 8 ~~Chants~~

X Wagner: 5 Lieder

X Jos. Marx: 2 Lieder

X R. Strauss: Cäcilie

Heber: Oberon-Acte

23
~~15~~

2 im. St. mag

- 1 flauta
- 2 oboes
- 2 clarinets
- 2 fagots
- 2 trompes (horn)
- 2 trompetes
- 1 bateria
- 8 I violins
- 6 II violins
- 6 violas
- 5 cellos
- 3 contrab.

410

3.30

9.30

Am - Hoc aeropla

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Curs XXIII : 1935-36 - Concert Onzè - Dilluns, 18 de maig de 1936, a les deu del vespre

FESTIVAL MOZART
ORQUESTRA
sota la direcció del mestre
HERMANN SCHERCHEN
Amb la col·laboració de la cantatriu
LEONORE MEYER

PROGRAMA

I

Simfonia en *la menor*, K-201 (any 1774)

*Allegro moderato. - Andante. -
Menuetto. - Allegro con spirito.*

II

Dues àries de "Les noces de Figaro"

a) *Vina, amor, a consolar-me.*
b) *I Susagna, no ve!*

(àries de la Comtessa)

Sopran: LEONORE MEYER

Serenata nocturna en *re major*, n.º 6, K-239 (any 1776)

*Allegro moderato. - Andante. -
Menuetto. - Allegro con spirito.*

DUES PETITES ORQUESTRES I TIMBALES

Exultate, jubilate! *motet*

Sopran: LEONORE MEYER

III

Simfonia en *do major*, K-551 (Júpiter) (any 1788)

*Allegro vivace.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Molto allegro.*

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE L'« ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA »

A la portada: Dibuix d'A. Mas i Fontdevila, de la col·lecció del Museu d'Art de Catalunya, Palau Nacional

HERMANN SCHERCHEN

Personalitat que es caracteritza per la seva diríem «necessitat» d'acció. Un veritable «pioneer» de la música. De la nova i de la vella. Per Hermann Scherchen, però, no existeix pròpiament aquesta divisió de música nova i vella. Per ell tota és nova. Quan una partitura va a les seves mans, sigui de l'època que sigui, Hermann Scherchen la sotmet al més rigorós i sistemàtic anàlisi fins a posseir els més lleus detalls de la construcció, fins haver penetrat al fons intrínsec de l'obra. Els seus mètodes, admirables de precisió i intenció, estan continguts en el famós llibre "L'art de dirigir l'orquestra", l'edició espanyola del qual és publicada a Barcelona. En el seu treball no hi ha res d'imprevist. Per això abans d'assajar una obra amb l'orquestra, prepara minuciosament la partitura i encara més, cada una de les partitelles dels professors. Així l'assaig, ja a la primera llegida, pren una eficàcia extraordinària.

Aquestes qualitats, impulsades per un dinamisme i una humilitat gairebé heròiques, fan d'Hermann Scherchen un instrument ideal per a la música moderna. El gran director alemany, en comptes d'amparar-se en les obres del repertori usual, cerca les dificultats de les creacions desconegudes i amb la seva força genial i la seva voluntat d'apòstol, hi projecta la llum de la seva intel·ligència i les ofereix al públic clares, precises, retallades fins a fer-ne fàcil la seva comprensió des del primer moment.

Dades biogràfiques: Nat a Berlín el 21 de juny 1891; autodidacte, actuà com a violista a les orquestres Blüthner i Filharmònica de Berlín (1907-10). Aviat fou nomenat director de la Simfònica de Riga. Presoner a Rússia, retornà l'any 1918 i fundà la "Neue Musik-Gesellschaft" de Berlín. Publica més tard la famosa revista "Melos". En 1921 dirigeix l'orquestra Grottrian-Steinweg de Leipzig i en 1922 els concerts de Frankfurt. Des d'aleshores, les seves activitats, es ramifiquen en direccions diverses i prenen una extensió veritablement impressionant. És cridat a tot arreu d'Europa per a l'organització i direcció de grans sèries de concerts, la darrera de les quals acaba de tenir efecte a Brussel·les (23 abril - 8 maig);

intervé en molts dels Festivals de la S. I. M. C.; compon diverses obres, entre les quals una sonata per a piano, un quartet, un trio, cançons, etc.; publica nombrosos estudis d'obres i el famós manual sobre la direcció d'orquestra abans esmentat; edita la revista "Música viva", etc.

Com a centre fixe de la seva activitat prodigiosa, té, de 12 anys ençà, la direcció de les sèries de concerts del "Musikcolegium" de Winterthur (Suïssa) i els Cursos internacionals per a directors d'orquestra (1933, Strasburg; 1934, París; 1935, Brussel·les; 1936, Ginebra).

LEONORE MEYER

La participació d'aquesta eminent cantatriu als concerts del recent festival de la S. I. M. C. a Barcelona la féu remarcar de seguida com artista de primera classe. Les seves interpretacions dels fragments del «Karl V» d'Ernst Krenek, dels «Sonette» d'Egon Wellesz i especialment dels colpidors fragments del «Wozzeck» d'Alban Berg, confirmen la categoria d'aquesta artista, per a la qual, en la seva joventut, s'obre una via del més brillant pervindre. Leonore Meyer és vienesa i féu els seus estudis amb la professora Paula Mark-Neusser, a l'Acadèmia de Viena. Ha donat diversos concerts i ara ve de Suïssa, on ha cantat sota la direcció del mestre Ernest Ansermet. Està contractada per a la temporada vinent al nostre Gran Teatre del Liceu.

MOZART

SERENATA NOCTURNA, K. V. 239

El caràcter joiós i fins humorístic de la composició, fa creure que aquesta «Serenata nocturna» deu ésser una de les «músiques de cap d'any» que Mozart va escriure l'any 1776. En l'aspecte instrumental aquesta serenata oposa un quartet de corda solista a la resta de l'orquestra: corda i timbales. El «tutti» intervé en general discretament, com a segon terme, però de tant en tant participa, amb trets del més graciós enginy, en la tasca dels solistes. La típica marxa d'introducció ocupa el lloc de l'«Allegro»; la marxa final, la «retreta», és indicada, així mateix, pel segon tema del «Rondó», una fresca melodia vienesa, del tipus de marxa, introduïda — cosa curiosa — per un «Adagio» de gran elevació, confiat als solistes. La segona aparició d'aquesta melodia ve preparada per un fantàstic «pizzicato» i després, és acompanyada per unes lluminoses figuracions que la volten d'una atmòsfera de rara poesia. En conjunt aquesta composició és una petita obra mestra de bon humor i d'esperit.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Dilluns, 25 de maig, a les deu del vespre
CLAUSURA DEL CURS 1935 - 36

Únic recital a Barcelona del gran violoncel·lista català

GASPAR CASSADÓ

ALEXANDRE VILALTA, piano

PROGRAMA

Variacions sobre un tema de Händel	BEETHOVEN
Concert en <i>re major</i>	BOCCHERINI
Sonata en <i>fa major</i>	R. STRAUSS
Kol nidrei	MAX BRUCK
Oda	TXEREPNINE
Minuet	PADEREWSKY
Vol del borinot	RIMSKY-KORSAKOF

AUDICIONS ÍNTIMES

(CASAL DEL METGE)

Divendres, 22 de maig, a les deu del vespre

Únic recital a Barcelona de l'eminent cantatriu

LEONORE MEYER, de Viena

ALEXANDRE VILALTA, piano

PROGRAMA

Ah, Perfidio, ària	BEETHOVEN
La donzella	} BRAHMS
El rossinyol	
El ferrer	
D'amor eterna	
Serenata inútil	
Si només vols somriure	} R. WAGNER
Els teus ulls blaus	
El meu amor floreix	JOS. MARX
Cinc poemes	R. STRAUSS
Si l'amor et colpeix	WEBER
Cecília	
Aria d'Oberon	

Inscripcions i detalls:

VIA LAIETANA, 46, 5.ª, 3.ª - TELÈFON 17798

*Durant el concert d'avui,
a la Secretaria del Palau de la Música Catalana*

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Curs XXIII : 1935-36 - Concert Onzè - Dilluns, 18 de maig de 1936, a les deu del vespre

FESTIVAL MOZART
ORQUESTRA

sota la direcció del mestre

HERMANN SCHERCHEN

Amb la col·laboració de la cantatriu

LEONORE MEYER

PROGRAMA

I

Simfonia en *la menor*, K-201 (any 1774)

*Allegro moderato. - Andante. -
Menuetto. - Allegro con spirito.*

II

Dues àries de "Les noces de Figaro"

a) *Vina, amor, a consolar-me.*
b) *I Susagna, no ve!*

(àries de la Comtessa)

Sopran: LEONORE MEYER

Serenata nocturna en *re major*, n.º 6, K-239 (any 1776)

*Allegro moderato. - Andante. -
Menuetto. - Allegro con spirito.*

DUES PETITES ORQUESTRES I TIMBALES

Exultate, jubilate! *motet*

Sopran: LEONORE MEYER

III

Simfonia en *do major*, K-551 (Júpiter) (any 1788)

*Allegro vivace.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Molto allegro.*

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOGIS DE L'« ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA »

A la portada: Dibuix d'A. Mas i Fontdevila, de la col·lecció del Museu d'Art de Catalunya, Palau Nacional

HERMANN SCHERCHEN

Personalitat que es caracteritza per la seva diriem «necessitat» d'acció. Un veritable «pioneer» de la música. De la nova i de la vella. Per Hermann Scherchen, però, no existeix pròpiament aquesta divisió de música nova i vella. Per ell tota és nova. Quan una partitura va a les seves mans, sigui de l'època que sigui, Hermann Scherchen la sotmet al més rigorós i sistemàtic anàlisi fins a posseir els més lleus detalls de la construcció, fins haver penetrat al fons intrínsec de l'obra. Els seus mètodes, admirables de precisió i intenció, estan continguts en el famós llibre "L'art de dirigir l'orquestra", l'edició espanyola del qual és publicada a Barcelona. En el seu treball no hi ha res d'imprevist. Per això abans d'assajar una obra amb l'orquestra, prepara minuciosament la partitura i encara més, cada una de les partícels dels professors. Així l'assaig, ja a la primera llegida, pren una eficàcia extraordinària.

Aquestes qualitats, impulsades per un dinamisme i una humilitat gairebé heròiques, fan d'Hermann Scherchen un instrument ideal per a la música moderna. El gran director alemany, en comptes d'amparar-se en les obres del repertori usual, cerca les dificultats de les creacions desconegudes i amb la seva força genial i la seva voluntat d'apòstol, hi projecta la llum de la seva intel·ligència i les ofereix al públic clares, precises, retallades fins a fer-ne fàcil la seva comprensió des del primer moment.

Dades biogràfiques: Nat a Berlín el 21 de juny 1891; autodidacte, actuà com a violista a les orquestres Blüthner i Filharmonica de Berlín (1907-10). Aviat fou nomenat director de la Simfònica de Riga. Presoner a Rússia, retornà l'any 1918 i fundà la "Neue Musik-Gesellschaft" de Berlín. Publica més tard la famosa revista "Melos". En 1921 dirigeix l'orquestra Grotian-Steinweg de Leipzig i en 1922 els concerts de Frankfurt. Des d'aleshores, les seves activitats, es ramifiquen en direccions diverses i prenen una extensió vertaderament impressionant. Es crida a tot arreu d'Europa per a l'organització i direcció de grans sèries de concerts, la darrera de les quals acaba de tenir efecte a Brussel·les (23 abril - 8 maig);

intervé en molts dels Festivals de la S. I. M. C.; compona diverses obres, entre les quals una sonata per a piano, un quartet, un trio, cançons, etc.; publica nombrosos estudis d'obres i el famós manual sobre la direcció d'orquestra abans esmentat; edita la revista "Música viva", etc.

Com a centre fix de la seva activitat prodigiosa, té, de 12 anys ençà, la direcció de les sèries de concerts del "Musikolegium" de Winterthur (Suïssa) i els Cursos internacionals per a directors d'orquestra (1933, Strasburg; 1934, París; 1935, Brussel·les; 1936, Ginebra).

LEONORE MEYER

La participació d'aquesta eminent cantatriu als concerts del recent festival de la S. I. M. C. a Barcelona la féu remarcar de seguida com artista de primera classe. Les seves interpretacions dels fragments del «Karl V» d'Ernst Krenek, dels «Sonette» d'Egon Wellesz i especialment dels colpidors fragments del «Wozzeck» d'Alban Berg, confirmen la categoria d'aquesta artista, per a la qual, en la seva juvenesa, s'obre una via del més brillant pervindre. Leonore Meyer és vienesa i féu els seus estudis amb la professora Paula Mark-Neusser, a l'Acadèmia de Viena. Ha donat diversos concerts i ara ve de Suïssa, on ha cantat sota la direcció del mestre Ernest Ansermet. Està contractada per a la temporada vinent al nostre Gran Teatre del Liceu.

MOZART

SERENATA NOCTURNA, K. V. 239

El caràcter joí i fins humorístic de la composició, fa creure que aquesta «Serenata nocturna» deu ésser una de les «músiques de cap d'any» que Mozart va escriure l'any 1776. En l'aspecte instrumental aquesta serenata oposa un quartet de corda solista a la resta de l'orquestra: corda i timbales. El «tutti» intervé en general discretament, com a segon terme, però de tant en tant participa, amb trets del més graciós enginy, en la tasca dels solistes. La típica marxa d'introducció ocupa el lloc de l'«Allegro»; la marxa final, la «retreta», és indicada, així mateix, pel segon tema del «Rondó», una fresca melodia vienesa, del tipus de marxa, introduïda — cosa curiosa — per un «Adagio» de gran elevació, confiat als solistes. La segona aparició d'aquesta melodia ve preparada per un fantàstic «pizzicato» i després, és acompanyada per unes lluminoses figuracions que la volten d'una atmòsfera de rara poesia. En conjunt aquesta composició és una petita obra mestra de bon humor i d'esperit.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Dilluns, 25 de maig, a les deu del vespre
CLAUSURA DEL CURS 1935 - 36

Únic recital a Barcelona del gran violoncel·lista català

GASPAR CASSADÓ

ALEXANDRE VILALTA, piano

PROGRAMA

Variacions sobre un tema de Händel	BEETHOVEN
Concert en <i>re major</i>	BOCCHERINI
Sonata en <i>fa major</i>	R. STRAUSS
Kol nidrei	MAX BRUCK
Oda	TXEREPNINE
Minuet	PADEREWSKY
Vol del borinot	RIMSKY-KORSAKOF

AUDICIONS ÍNTIMES

(CASAL DEL METGE)

Divendres, 22 de maig, a les deu del vespre

Únic recital a Barcelona de l'eminent cantatriu

LEONORE MEYER, de Viena

ALEXANDRE VILALTA, piano

PROGRAMA

Ah, Perfidio, ària	BEETHOVEN
La donzella	} BRAHMS
El rossinyol	
El ferrer	
D'amor eterna	
Serenata inútil	
Si només vols somriure	
Els teus ulls blaus	} R. WAGNER
El meu amor floreix	
Cinc poemes	
Si l'amor et colpeix	
Cecília	
Aria d'Oberon	JOS. MARX
	R. STRAUSS
	WEBER

Inscripcions i detalls:

VIA LAIETANA, 46, 5.ª, 3.ª - TELÈFON 17798

Durant el concert d'avui,

a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

PUBLICACIONS DE LA INSTITUCIÓ PATXOT

QUARESMA, de SANT VICENT FERRER, predicada a València l'any 1413. Introducció, notes i transcripció, per JOSEP SANCHIS SIVERA, Canonge de la Catedral de València.

Un vol. 28 × 22 cm., de 357 pàgs. amb 5 fototípies. 1927 Ptes. 35
En paper de fil » 75

BLANCA SELVA, LES SONATES DE BEETHOVEN, per a piano i per a piano i violí. Prefaci de *Lluís Millet*.

Un vol. 28 × 22 cm., amb centenars d'exemples musicals. 1927. Ptes. 20
En paper de fil *Exhaurit*.

MEMÒRIES PATXOT, Vol. I. ATLAS PLUVIOMÈTRIC DE CATALUNYA, per JOAQUIM FEBRER. Treball premiat en el IV Concurs, corresponent a l'any 1925.

Un vol. 28 × 22 cm., de 523 pàgs., amb 54 planxes en colors. 1930. Ptes. 75
En paper de fil » 150

LLIBRE DE LES SOLEMNITATS DE BARCELONA. Edició completa del manuscrit de l'Arxiu Històric de la Ciutat. Per A. DURAN i SANPERE, i JOSEP SANABRE, Pvre.

Vol. I (1424-1546). Un vol. 28 × 22 cm., de 462 pàgs., 1930 Ptes. 35
En paper de fil » 75
Vol. II. *En premsa.*

BIBLIOGRAFIA CATALANA. PREMSA. Per JOAN GIVANEL I MAS.

- Vol. I (Agramunt-Barcelona). Un vol. 28 × 22 cm., de 555 pàgines, amb nombroses reproduccions de periòdics. 1931. Ptes. 75
En paper de fil. > 125
Vol. II *En premsa.*

SIGIL·LOGRAFIA CATALANA. Per FERRAN DE SAGARRA.

- Vol. III. Làmines. 1932.

PROF. RUDOLF LAUN, de la Universitat de Hamburg. DER WANDEL DER IDEEN STAAT UND VOLK ALS ÄUSSERUNG DES WELTGEWISSENS. Publicat per recomanació del Jurat del Concurs Internacional de La Haya. 1928.

- Un vol. 28 × 22 cm., de 463 pàgs. 193 Ptes. 60
En paper de fil > 90

COMITÈ METEOROLÒGIC INTERNACIONAL. COMISSIÓ D'ESTUDI DELS NÚVOLS. ATLAS INTERNACIONAL DELS NÚVOLS I DELS ESTATS DEL CEL.
I. ATLAS GENERAL.

- Un vol. Text explicatiu i 174 planxes. 1935. . . . *En premsa.*

CONCURSOS PATXOT I FERRER

ESTUDIS HISTÒRICS, POLÍTICS I SOCIALS

JOSEP M.ª ROCA. JOHAN I D'ARAGÓ. Premi del VI Concurs, 1925.

Un vol. 28 × 22 cm., de 467 pàgs., 1929 Ptes. 35

En paper de fil » 75

PROF. CONSTANTÍ MARINESCU, de la Universitat de Cluj (Romania). LA POLITIQUE ORIENTALE D'ALFONSE V D'ARAGON, ROI DE NAPLES (1416-1458). Premi del VIII Concurs, 1927.

Un vol. 28 × 22 cm. *En premsa.*

S. HUTCHINSON HARRIS. THE DOCTRINE OF PERSONAL RIGHT. Premi del XIII Concurs, 1932.

Un vol. 22 × 17 cm., de 593 pàgs., 1935 Ptes. 15

En paper de fil, gr. marge . . . » 75

JOSEP A. VANDELLÓS I SOLÀ. LA IMMIGRACIÓ A CATALUNYA. Premi del XV Concurs, 1934.

Un vol. 22 × 17 cm., de 239 pàgs., amb gràfics, 1935 Ptes. 12

En paper de fil, gr. marge . . . » 50

LLUÍS CREUS I VIDAL. LA IMMIGRACIÓ A CATALUNYA. Premi del XV Concurs, 1934.

Un vol. 22 × 17 cm. *En premsa.*

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

Durant la Dictadura de la Monarquia espanyola, la INSTITUCIÓ PATXOT
continua a càrrec seu, les publicacions del I. E. C.

SECCIÓ FILOLÒGICA

MEMÒRIES, vol. I.

BUTLLETÍ DE DIALÈCTOLOGIA CATALANA, vols. XIII (1925)
a XVIII (1930).

DICCIONARI AGUILÓ, vols. VI i VII.

SECCIÓ HISTÒRICO-ARQUEOLÒGICA

MEMÒRIES, vol. I, vol. II (*En premsa*) i vol. III.

ANUARI, vol. VII (1920-1925).

SECCIÓ DE CIÈNCIES

MEMÒRIES, vol. I.

JOAN CADEVALL: FLORA DE CATALUNYA, vol. IV.

ESTUDIS UNIVERSITARIS CATALANS

REVISTA, vols. XI (1926) a XVII (1932).

SÈRIE MONOGRÀFICA, vols. I i II.

—
RAFAEL PATXOT I JUBERT. Meteorologia Catalana. OBSERVACIONS DE SANT
FELIU DE GUÍXOLS. Resultats del 1896 (parcial) al 1905.

Un vol. foli, 33 × 24 cm., amb meteorogrames. 1908. . . . *Exhaurit*

RAFAEL PATXOT I JUBERT. PLUVIOMETRIA CATALANA. Resultats del quin-
quenni 1906-1910, publicats amb la col·laboració dels Observadors de
Catalunya.

Un vol. foli, 36 × 27 cm., amb mapes i meteorogrames. Sant
Feliu de Guíxols, 1912 Ptes. 30

18094—IMP. ALTÉS.